

درا ایران

سخن نیسم

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرستال جامع علوم انسانی

▲ تأسیس بانک مرکزی؛ قله‌ای که در سال ۱۳۳۹ فتح شد.

دولت ابلاغ شد. این قانون متنضم مقرراتی درباره نظام پولی کشور و ایجاد بانک مرکزی ایران بود. بنابراین، در این شماره به جریان تأسیس و فعالیت بانک مرکزی ایران می‌پردازیم.

مقام بانک تجاری طبعاً نمی‌توانست وظایف تنظیم‌کننده سیاست پولی را به نحو احسن اعمال می‌کند، زیرا اغلب بین عملیات عادی آن بانک به

سال ۱۳۳۸ لایحه جدید قانون بانکی و پولی کشور را تنظیم و به مجلس شورای ملی تقدیم کرد. این لایحه در تاریخ هفتم خرداد ماه ۱۳۳۹ به تصویب کمیسیون‌های مشترک مجلسین رسید و برای اجرا به طور آزمایشی به مدت پنج سال به

در شماره‌های گذشته، ضمن تشریح چگونگی پیدایش و روند تحول بانکداری، از جمله شروع فعالیت بانکداری ملی در ایران و سیر تحول سیستم بانکی کشور در سال‌های پس از جنگ جهانی دوم، یادآور شدیم که دولت در

تا قبل از تأسیس بانک مرکزی ایران، امور مربوط به سیاست پولی و اعتباری توسط بانک ملی ایران انجام می‌شد، لکن بانک ملی ایران در

تأسیس بانک مرکزی ایران و نخستین گام‌ها

کشور بعمل آورده است، باعطاًی تسهیلات و اعتبارات به مؤسسات دولتی، به خصوص به سازمان برنامه برای امور تولیدی و عمرانی و مراقبت در توزیع صحیح اعتبارات بانکی به بخش‌های مختلف اقتصادی -اعم از دولتی و خصوصی- و هماهنگ ساختن افزایش اعتبارات با نیازمندی‌های برنامه‌های توسعه اقتصادی کشور، شرایط لازم برای رشد مداوم و سریع اقتصادی توان با ثبات نسبی قیمت‌ها و تعادل تراز پرداخت‌ها را فراهم کرده است.

جدول شماره یک خلاصه تراز پرداخت‌های بانک مرکزی ایران را در سال‌های ۱۳۴۷ و ۱۳۴۸ و ۱۳۴۹ نشان می‌دهد.

سیاست پولی و اعتباری کشور پس از تشکیل بانک مرکزی ایران

اقدامات بانک مرکزی ایران از بد تأسیس همواره در جهت اعمال سیاست‌های هماهنگ پولی و ارزی و تقویت سیاست مالی به منظور برقراری ثبات اقتصادی از یک طرف و فراهم آوردن وسایل پرداخت لازم برای ادامه رشد سالم اقتصادی از طرف دیگر بوده است.

شایان ذکر است که اولین اقدام مهم بانک مرکزی، همکاری و مشارکت در تدوین و اجرای برنامه «ثبت اقتصادی» بود. در واقع، سیر تورمی قیمت‌ها و فشارهای ارزی که طی سال‌های ۱۳۲۶ تا ۱۳۲۹ بروز کرد و در سال ۱۳۲۹ به اوج خود رسید، اتخاذ و اعمال شیوه‌های مختلف کنترل و محدودیت را ایجاد می‌کرد. از این رو، پس از تشکیل بانک مرکزی، سیاست سه‌گانه اقتصادی (پولی و مالی و بازارگانی) کشور مورد ارزیابی فرار گرفت و طرح مشترکی تحت عنوان برنامه ثبت اقتصادی تهی شد و پس از تصویب دولت، به موقع اجرا گذاشته شد. به طور کلی، هدف از اجرای برنامه ثبت اقتصادی آن بود که از طریق کاهش رشد اعتبارات بانکی، افزایش تقاضای عمومی مصرفی تعدیل شود و از ترقی شدید قیمت‌ها جلوگیری به عمل آید، بدون آن که در نتیجه این محدودیت، رشتة‌های تولیدی با کمبود سرمایه و اعتبار مواجه شوند. لذا در زمینه اعطای وام و

بانک مرکزی ایران که از اول دی ماه ۱۳۳۹ شروع به کار کرد، می‌توانست به هر نوع عملیات مجاز بانکی اشتغال ورزد، ولی وظایف و عملیات اصلی اش به موجب قانون بانکی و پولی کشور عبارت بود از:

الف) حفظ ارزش داخلی و خارجی پول کشور؛ توضیح این که، بانک مرکزی ایران ارزش داخلی پول را از طریق تنظیم حجم اسکناس در گردش و اعتبارات بانکی و هماهنگ ساختن آن با احتیاجات اقتصادی کشور حفاظت می‌کند.

ثبات ارزش خارجی پول نیز از طریق حفظ تناسب ارزش پول داخلی و ارزش پول‌های خارجی به عمل می‌آید. از این نظر، کلیه معاملات ارزی در اختیار بانک مرکزی قرار دارد و بانک مزبور بدین وسیله مراقبت لازم را در حفظ موازنۀ پرداخت‌های کشور به عمل می‌آورد. به علاوه، بانک مرکزی در امور پولی و اقتصادی و مذاکره و عقد موافقت‌نامه‌های پولی و بازرگانی مشاور دولت و عامل اجرای بعضی

۰ تأسیس بانک مرکزی ایران در سال ۱۳۳۹ یکی از بزرگترین تحولات در تاریخ بانکداری کشور محسوب می‌شود.

تعهدات دولت است.
ب) بانک مرکزی، بانک دولت است و نگاهداری حساب‌های خزانه و کلیه مؤسسات دولتی و تمام عملیات مربوط به انتشار اوراق قرضه دولتی به عهده بانک مرکزی است.
پ) نمایندگی دولت در سازمان‌های پولی و مالی بین‌المللی نیز با بانک مرکزی است.
ت) تنظیم حجم اعتبارات بانکی و هم‌آهنگ ساختن آن با احتیاجات پولی کشور هم از جمله وظایف بانکی مرکزی است. بنابراین، بانک‌ها موظفند که قسمتی از سپرده‌های مدت دار یادداشتی خود را نزد بانک مرکزی به وديعه بگذارند و میزان آن بنا به تصمیم شورای پول و اعتبار تغییر می‌کند و با افزایش و کاهش آن، حجم اعتبارات را می‌توان به موجب نیازمندی‌های اقتصادی کشور تغییر داد.

به طور کلی، بانک مرکزی ایران از تاریخ تأسیس، علاوه بر اقدامات مفیدی که براساس تصمیمات شورای پول و اعتبار به منظور استحکام وضع مالی بانک‌ها و تأمین سلامت سپرده‌های مردم و تعدیل موازنۀ پرداخت‌های

عنوان یک بانک تجاری، با مسوولیت‌ها و وظایفی که به عنوان مقام تنظیم‌کننده سیاست پولی و اعتباری به عهده داشت، تضاد ایجاد می‌شد. به علاوه، از لحاظ تشکیلات نیز بانک ملی ایران بیش از حد مناسب توسعه یافته بود، به نحوی که متجاوز از دویست شعبه و باجه داشت و علاوه بر بانک کارگشایی و صندوق پس انداز ملی، که بانک ملی بر آنها نظارت مستقیم داشت، در تعدادی دیگر از مؤسسات اعتباری دیگر دولت نیز صاحب سهم بود.

همچنین، بانک ملی ایران در انجام وظایف خود به عنوان یک بانک مرکزی، از حساب‌های دولت نگاهداری می‌کرد و اجرای سیاست ارزی کشور را به عهده داشت. به علاوه، بر اجرای سیاست پولی و اعتباری و فعالیت بانک‌ها نظارت می‌کرد و در امور اقتصادی و تنظیم قراردادهای اقتصادی به دولت پاری می‌رساند و نیز تهیه آمار و شاخص‌های اقتصادی مهمی از قبیل شاخص هزینه زندگی و بهای عمده‌فروشی و موازنۀ پرداخت‌های کشور و برآورد میزان درآمد ملی را عهده دار بود. لذا از لحاظ تشکیلاتی نیز تفکیک بانک ملی ایران به دو مؤسسه مستقل لازم به نظر می‌رسید.

بنابراین، به علل فوق و همچنین، به علت توسعه دامنه بانکداری در سال‌های مزبور، نیاز به تأسیس یک بانک مرکزی مستقل بیشتر حس می‌شد. بدین لحاظ، پس از چهار سال مطالعه، سرانجام، قانون بانکی و پولی کشور تهیه و به صورت ماده واحده‌ای در ۲۸ آذر ماه ۱۳۳۸ به مجلس تقدیم شد و در هفتم خرداد ماه ۱۳۳۹ قانون مذکور پس از تصویب کمیسیون‌های مشترک مجلسین به دولت ابلاغ شد تا برای مدت ۵ سال به طور آزمایشی به موقع اجرا گذاشته شود و بدین ترتیب، بانک مرکزی ایران به عنوان یک مؤسسه مستقل برای هدایت سیستم پولی و بانکی کشور پس از نزدیک به هفتاد سال که از فعالیت بانکی در ایران سپری می‌شد، در تاریخ ۱۸ خرداد ۱۳۳۹ تأسیس شد. ایجاد بانک مرکزی ایران را در سال مورد بحث می‌توان یکی از بزرگترین تحولات در بانکداری کشور دانست.

سرمایه بانک مرکزی ایران سه هزار و شصصد میلیون ریال بود که از محل ارزیابی پشتونه اسکناس (قسمتی که برای وام‌های صنعتی تخصیص داده شده بود) تأمین شد.

عبارت از تأمین اعتبارات و وسائل پرداخت لازم برای اجرای برنامه اقتصادی بخش دولتی و عمران و در عین حال، از طریق کنترل‌های لازم، تأمین ثبات نسبی قیمت‌ها و تعادل ارزی کشور بود.

تأسیس مؤسسه مستقل علوم بانکی

بدین است که با توسعه فعالیت بانکی در کشور و گسترش واحدهای بانکی، لزوم تأسیس مؤسسات آموزشی اختصاصی برای تربیت کادر بانکی احساس شد.

اولین قدم در راه تربیت کادر متخصص برای بانک‌ها توسط بانک ملی ایران در سال ۱۳۲۰ با تأسیس کلاس‌های بانکداری برداشته شد. در این کلاس‌ها، که دوره آنها دو سال بود، صرفاً مفاد مربوط به امور بانکی تدریس می‌شد، علاوه بر این که برای پذیرش کارمندان تمام بانک‌ها آمادگی نداشت و به فارغ‌التحصیلان هم مدرک علمی داده نمی‌شد.

سپس در سال ۱۳۳۸ بانک سپه «انتستیتو علوم بانکی» را بنیاد نهاد. این مؤسسه، ضمن یک دوره تحصیلی سه ساله، کارمندان را برای احراز تخصص در امور بانکی آماده می‌ساخت. اما با تأسیس بانک مرکزی ایران در سال ۱۳۳۹ که نتیجه آن توسعه بیشتر بانک‌ها و رونق اقتصادی کشور بود، نیاز بیشتر به وجود کادر ورزیده بانکی بیش از پیش محسوس شد و لازم بود که گام‌های مؤثرتری در این زمینه برداشته شود که از آن جمله تأسیس «مؤسسه علوم بانکی ایران» را می‌توان نام برد.

این مؤسسه، با تشریک مساعی بانک‌های مرکزی و منی و سپه تأسیس شد و با این اقدام، امکان تحصیل و کسب تخصص برای کارمندان کلیه بانک‌ها و مؤسسات مالی کشور فراهم آمد. مؤسسه علوم بانکی ایران طبق اساسنامه‌ای که در سال ۱۳۴۲ به تصویب وزارت آموزش و پرورش رسید، مجاز به صدور دانشنامه لیسانس برای فارغ‌التحصیلان شد.

موسمه مذکور از سال تحصیلی ۴۲-۴۳ رسماً کار خود را آغاز کرد و برای تکمیل نسبی اطلاعات تاریخی در این زمینه یادآور می‌شود که تا پایان سال ۱۳۴۸، تعداد ۷۲۹ نفر از کارمندان بانک‌ها و مؤسسات مالی کشور در مؤسسه علوم بانکی ایران ثبت نام کرده و به تحصیل پرداخته بودند و از آن میان جمیعاً ۲۲۹ نفر فارغ‌التحصیل شده بودند.

جدول شماره یک

خلاصه ترازنامه بانک مرکزی

(ارقام به میلیارد ریال)

تاریخ	روزشماری	تاریخ	روزشماری	تاریخ	روزشماری	تاریخ	روزشماری
-۲/۷	۷/۳	۲۱/۵	۲۲/۱	۲۰/۶	دارایی‌های خارجی		
۳۶/۲	۲۴/۱	۱۳۷/۶	۱۰۱/-	۸۱/۴	اعتبارات بخش دولتی		
۲/۰	۳۳/۹	۱۵/۳	۱۰/-	۱۱/۲	بدنه بانک‌ها		
					تعهدات مشتریان بابت		
					اعتبارات گشاپش یافته (ارزش		
					ضمانت نامه‌های پذیرش‌ها)		
۵۲/۷	۸۶/۲	۶۲/-	۴۰/۶	۲۱/۸	دارایی‌ها - بدنه‌ها		
۳۲/۳	۳۲/۴	۴۳۶/۴	۱۷۸/۷	۱۳۵/-	اسکناس و مسکوکی		
۱۱/۴	۱۱/۳	۵۲/۸	۴۷/۴	۴۲/۶	سپرده‌های بانک‌ها		
۴۰/۱	۱۶/۹	۳۸/۸	۲۷/۷	۲۲/۷	سپرده‌های بخش دولتی		
۸/۱	۲۰/۳	۳۰/۸	۲۸/۵	۲۲/۷	حساب سرمایه		
۶/۵	۴/۵	۴/۹	۴/۶	۴/۴	وام و اعتبار و		
۱۰۲/-	۱۲۷/۳	۳۰/۳	۱۵/-	۶/۶	سپرده‌های خارجی		
۵۲/۷	۸۶/۲	۶۲/-	۴۰/۶	۲۱/۸	بدنه‌های احتمالی		
					و دفعه ثبت سفارش کالای		
					بخش دولتی		
-۳/۸	۶/۸	۷/۵	۷/۸	۷/۳	پیش‌پرداخت اعتبارات استادی		
۸/۲	۴۴/۱	۵/۳	۴/۹	۳/۴	متفرقه		
۸۱/۸	۴۶/۷	۴/-	۲/۲	۱/۵			

تا ۴ درصد بود، به ۲ تا ۵ درصد افزایش یافت. همچنین، مقرر شد که بانک‌ها حجم اعتبارات خود را در سطح ۳۹ درصد ثابت نگاهدارند. همچنین، برای کاهش فشارهای ارزی، اقداماتی به منظور جلوگیری از واردات کالاهای وارداتی مصرفی، به خصوص کالاهای لوکس و غیرضروری به عمل آمد.

اقدامات فوق که در چهارچوب برنامه تثبیت اقتصادی به مورد اجرا گذاشته شد، گرچه در تخفیف فشارهای تورمی و بهبود وضع تراز پرداخت‌ها موفق بود، ولی در اواخر سال ۱۳۴۰ منجر به پیدایش رکود در بعضی از رشته‌های اقتصادی گردید. سپس، برای جلوگیری از ادامه و توسعه رکود و اعاده رونق، در آذرماه ۱۳۴۰ در برنامه تثبیت اقتصادی تجدید نظر کلی به عمل آمد و به موجب آن، حجم اعتبارات مجاز ادامه یافته و اعتبارات سیستم بانکی به بخش خصوصی و دولتی توسعه قابل ملاحظه‌ای پیدا کرد و حجم پول نیز افزایش زیادی نشان داد و زمینه مساعد برای اعاده رونق فراهم آمد. در سال‌های بعد نیز تمام کوشش بانک مرکزی کاهش ذخایر ارزی شده بود، فقط به میزان

نقش بانک مرکزی در تحقیقات اقتصادی

سازمان‌های مسؤول و جمع‌آوری اطلاعات ثبت شده با انتشار یافته و چه از طریق بررسی‌های آماری و گردآوری اطلاعات به صورت مستقیم، آمارهای اقتصادی لازم را تهیه می‌کند. مهمترین آمارهایی که توسط اداره آمار اقتصادی تهیه می‌شود، به قرار زیر است:

(۱) آمار قیمت‌ها، مشتمل بر شاخص بهای کالاهای و خدمات مصرفی در مناطق شهری ایران - شاخص بهای عمدۀ فروشی - شاخص قیمت کالاهای واردۀ به کشور - شاخص هزینه‌های سکن.

(۲) بررسی بودجه خانوار.

(۳) آمار فعالیت‌های صنعتی.

(۴) آمار فعالیت‌های ساختمندی.

(۵) آمار خدمات بخش خصوصی.

از سوی دیگر، حسابداری اقتصادی منعکس‌کننده وضع اقتصادی یک جامعه از طریق اندازه‌گیری فعالیت‌های اقتصادی است. بنابراین، محاسبه تولید، هزینه و درآمد ملی، محاسبه داده‌ها و ستانده‌های اقتصادی و اندازه‌گیری ضرایب آن برای آگاهی از روابط فنی میان فعالیت‌های اقتصادی و اندازه‌گیری جریان منابع مالی بین موسسات مالی و تولیدی کشور هم از وظایف مهمی است که به عهده اداره حساب‌های اقتصادی می‌باشد.

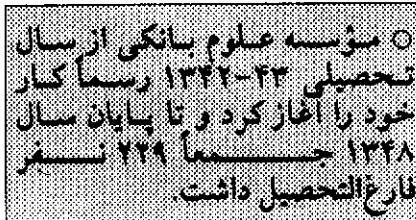
واما آخرین واحدی که در این بخش مورد اشاره کلی قرار می‌گیرد، اداره مطالعات و سازمان‌های بین‌المللی است. در این مورد شایان ذکر است که اداره مزبور به عنوان مسؤول آگاهی و مطالعه و اظهارنظر در مورد مسایل بین‌المللی مورد علاقه ایران اقدام می‌کند. از این نظر، وظایف اداره مطالعات و سازمان‌های بین‌المللی به دو گروه کلی، یعنی مسایل مربوط به سازمان‌های مالی و اقتصادی بین‌المللی و تحولات اقتصادی در سایر کشورها تقسیم شده است.

در پایان این بحث یادآوری می‌کند که نکات فوق الذکر تنها نقاط بر جسته‌ای از نقش بانک مرکزی در تحقیقات اقتصادی و نشانده‌نده گوشه‌هایی از فعالیت‌های واحدهای مزبور بوده و شرح تفصیلی این گونه امور محتاج فرست دیگر است.

ادامه دارد

مأخذ: مجله کانون بانک‌ها / سال‌های مختلف

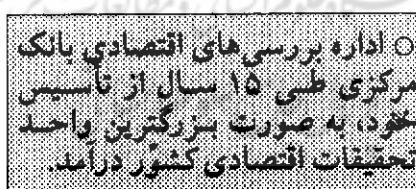
مطالعات و تحقیقات اقتصادی و آماری بانک مرکزی ایران وسعت یافت. به طوری که اداره کوچکی که در سال ۱۳۴۰ با چهل نفر شروع به کار کرده بود، طی ۱۵ سال به صورت یک واحد تحقیقاتی جدی مشتمل بر چهار اداره و با متوجه از چهارصد نفر کارشناس به عنوان بزرگترین واحد تحقیقات اقتصادی کشور به

فعالیت می‌پرداخت.
اهم فعالیت‌های اداره بررسی‌های اقتصادی شامل موارد زیر است:

- (۱) بررسی وضع پولی و بانکی کشور.
- (۲) بررسی وضع ارزی و بازارگان خارجی.
- (۳) بررسی وضع مالی و سیاست‌های مالی دولت.
- (۴) مطالعه و وضع بازار پول و سرمایه و بازارگانی داخلی.
- (۵) مطالعه در زمینه فعالیت‌های مختلف اقتصادی، به ویژه فعالیت بخش‌های کشاورزی، صنعت، ساختمان و نفت.

(۶) بررسی مسایل اجتماعی و نیروی انسانی
علاوه براین و به طور کلی، بانک مرکزی با توجه به تحقیقات اقتصادی وسیع در راستای

اجرای وظایف و مسوولیت‌های قانونی خویش در زمینه سیاست‌های پولی و اعتباری، و همچنین به منظور اندازه‌گیری رشد اقتصادی کشور، به سری‌های آماری متعددی نیاز دارد که همه آنها توسط سازمان‌ها و موسسات آماری کشور تهیه نمی‌شود. بدین جهت، موضوع جمع‌آوری و محاسبه نماگرهای آماری مورد نیاز و انجام تحقیقات آماری در یک واحد سازمانی مستقل به نام اداره آمار اقتصادی متمرکز شده است. این اداره، چه از طریق مراجعته به

واقعیت این است که تاریخچه مطالعات و تحقیقات اقتصادی توسط سیستم بانکی ایران تقریباً به همان قدمت تاریخچه بانکداری ملی در کشور ماست و با شروع کار بانک ملی ایران، کار جمع‌آوری اطلاعات و آمارهای اقتصادی هم شروع شده است. بدین ترتیب، با تأسیس بانک ملی ایران در سال ۱۳۰۷ شمسی ابتداء واحد کوچکی به نام دایره احصاییه در این بانک تشکیل شد که وظیفه اش جمع‌آوری اطلاعاتی پیرامون وضع بازار، نیز اجتناس و وضع داد و ستد کالاهای بود و به تدریج با توسعه کار بانک ملی و صرورت اطلاع از وضع اقتصادی ایران و جهان، دایره مزبور به اداره آمار و بررسی‌های اقتصادی و مالی تبدیل شد. یکی از مهمترین اقدامات آماری این اداره هم محاسبه شاخص قیمت عمدۀ فروشی و شاخص هزینه زندگی بود و به این منظور در سال ۱۳۱۴ طرح آمارگیری از درآمد و هزینه ۶۱۷ خانوار نمونه در ۲۸ شهر کشور به مورد اجرا گذاشتند. سپس با توسعه فعالیت‌های اداره آمار و بررسی‌های اقتصادی و مالی، از سال ۱۳۳۷ مطالعات وسیع و پرداخته‌ای برای تجدید نظر اساسی و اصولی در

شاخص‌های قیمت شروع شد و در سال ۱۳۳۸ طرح آمارگیری وسیعی از بودجه ۳۶۰۰ خانوار نمونه در ۳۲ شهر کشور اجرا شد و در نتیجه شاخص‌های عمدۀ فروشی و شاخص هزینه زندگی تجدید نظر شده در سال ۱۳۴۰ محاسبه شد و انتشار یافت.

آنگاه با تأسیس بانک مرکزی ایران در سال ۱۳۳۹ کارهای تحقیقاتی بانک ملی ایران هم به این بانک جدید منتقل شد و اداره بررسی‌های اقتصادی بانک مرکزی با چهل نفر کارمندان انتقالی از بانک ملی ایران، شروع به کار کرد. این اداره در ابتداء عهده‌دار چهار وظیفه اصلی زیر بود:

- (۱) محاسبه شاخص‌های عمدۀ فروشی و شاخص‌های کالاهای و خدمات مصرفی.
- (۲) محاسبه موازنۀ پرداخت‌های بین‌المللی کشور.
- (۳) محاسبه درآمد ملی کشور.
- (۴) جمع‌آوری اطلاعات مختلف اقتصادی برای درج در مجله بانک مرکزی.
- اما با توجه به نیاز کشور، روز به روز دامنه